

Sygn. akt IV P 94/20

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy w Puławach IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:

Ławnicy:

Protokolant

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2020 r. w Puławach

sprawy z powództwa P. P.

przeciwko (...) S.A. Wschodni Zakład (...)

o przywrócenie do pracy

I.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 13 maja 2019r. wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych powód P. P., odwołując się od oświadczenia pozwanego pracodawcy tj. (...) S.A. Wschodni Zakład Spółki w L. o rozwiązaniu z nim umowy o pracę w trybie art. 53§1pk1 lit b kp, wnosił o przywrócenie go do pracy w pozwanej (...) S.A. Wschodni Zakład Spółki w L. na poprzednie warunki pracy i płacy lub zasądzenie na jego rzecz odszkodowania.

Postanowieniem z dnia 18 maja 2020r. przedmiotowa sprawa została przekazana tut. sądowi do rozpoznania według właściwości .

Pozwane (...) S.A. Wschodni Zakład Spółki w L. powództwa nie uznawało i wnosiło o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód P. P. zatrudniony był w pozwanym (...) S.A. Wschodni Zakład Spółki w L. od 1 czerwca 2018r. jako dyspozytor (akta osobowe, k.9-10, 5-6).

Powód w okresach: od 3..03.2019r. do 29.03.2019r., 6.05.19 , od 29.06.19 do 3.07.19, od 4.07.19 do 26.07.19, 12.08.19 i od 22.08.2019r. nieprzerwanie do 24 grudnia 2019r. był niezdolny do pracy z powodu choroby (akta osobowe, akta nadesłane przez ZUS).

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 7 lutego 2020r. ustalił, że w związku z rokowaniem odzyskania przez powoda zdolności do pracy, istnieją okoliczności uzasadniające ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego na okres

6 miesięcy, licząc od daty wyczerpania zasiłku chorobowego (k.13-14, akta ZUS). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 21 lutego 2020r. przyznał powodowi prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres od dnia 25 grudnia 2019r. do 23 marca 2020r. w wysokości 90% podstawy wymiaru i od 24 marca 2020r. do 21 czerwca 2020r. w wysokości 75% wymiaru podstawy (k.16-17, akta ZUS).

W piśmie z dnia 15 kwietnia 2020r. dyrektor pozwanego zwrócił się do Zakładowej Organizacji Związkowej (...) z informacją o zamiarze rozwiązania z powodem umowy o pracę z powodu wyczerpania zasiłku chorobowego w wysokości 182 dni oraz upływu okresu 3 miesięcy pobierania świadczenia rehabilitacyjnego. Okres zasiłkowy został wyczerpany w dniu 24 grudnia 2019r. a od 25 grudnia 2020r. pracownik przebywa na świadczeniu rehabilitacyjnym. Pracodawca podał w tym piśmie nadto, że pracownik jest zatrudniony od 1.06.18r. i po 2 miesięcznym okresie szkolenia nagminnie przebywał na zwolnieniach lekarskich, co dezorganizowało pracę Sekcji (k.35, akta osobowe). Zakładowa Organizacja Związkowa (...) nie złożyła zastrzeżenia co do zamiaru pracodawcy (akta osobowe).

Pismem z dnia 23 kwietnia 2020r. dyrektor pozwanego (...) S.A. Wschodni Zakład Spółki w L. rozwiązał z powodem umowę o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia na podstawie art. 53 § 1 ust 1 lit b kp z powodu jego niezdolności do pracy wskutek choroby trwającej od 3.03.19 do dnia 24.12.19 (182 dni okresu zasiłkowego) oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 25.12.19 do dnia 21.06.20r., a pismo to zostało wysłane do powoda drogą pocztową i powód otrzymał to oświadczenie woli w dniu 28 kwietnia 2020r. (akta osobowe k.12). Stosunek pracy łączący strony rozwiązał się z dniem 28 kwietnia 2020r. i powód otrzymał świadectwo pracy (akta osobowe, k.14-15).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt sprawy, akt osobowych powoda, a także dokumenty znajdujące się w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dot. sprawy świadczenia rehabilitacyjnego, których prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przy żadnej ze stron.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Żądanie powoda przywrócenia go do pracy w pozwanej (...) S.A. Wschodni Zakład Spółki w L. na poprzednie warunki pracy i płacy lub zasądzenie na jego rzecz od pozwanego pracodawcy odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie z nim umowy o pracę, nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosunek pracy łączący strony rozwiązał się w dniu 28 kwietnia 2020r. w związku z jednostronnym oświadczeniem woli dyrektora pozwanego o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia z powodu wyczerpania zasiłku chorobowego w wysokości 182 dni oraz upływu okresu 3 miesięcy pobierania świadczenia rehabilitacyjnego.

Zgodnie z art. 53 § 1 ust 1 lit b kp pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia, jeżeli niezdolność pracownika do pracy wskutek choroby trwa dłużej niż łączny okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia i zasiłku oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze 3 miesiące - gdy pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy co najmniej 6 miesięcy lub jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana wypadkiem przy pracy albo chorobą zawodową. Zatem - jak wprost brzmi przepis, pracodawca w przypadku zaistnienia okoliczności przewidzianych w §1 ust1 lit b art. 53 kp nie musi, a tylko może podjąć decyzję o rozwiązaniu z danym pracownikiem stosunku pracy.

Pozwany pracodawca taką decyzję wobec powoda, w zaistniałym stanie faktycznym, podjął i w ocenie sądu decyzja ta odpowiada prawu. Jak wynika z analizy dokumentów znajdujących się w dołączonych aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, pozwany pracodawca, składając wobec powoda przedmiotowe oświadczenie woli o rozwiązaniu z nim stosunku pracy na podstawie art. 53 § 1 ust 1 lit b kp, uczynił to już po upływie okresu ochronnego tj. po wykorzystaniu przez powoda 182 dniowego okresu zasiłkowego i po 3 pierwszych miesiącach pobierania przez niego świadczenia rehabilitacyjnego. W ocenie sądu powód nie ma obecnie podstaw do kwestionowania wyliczenia trwania okresu zasiłkowego, bo składane przez niego kolejne zaświadczenia o jego niezdolności do pracy były oceniane – pod względem zaliczenia danej nieobecności do danego okresu zasiłkowego zarówno przez służby pracownicze pozwanego,

jak i przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który dysponując całością dokumentacji dotyczącej niezdolności powoda do pracy od 3 marca 2019r. oraz dokumentacją medyczną dotyczącą powoda, przyznał jemu prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres od dnia 25 grudnia 2019r. Świadczenie rehabilitacyjne zaś - w myśl art. 18 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1368 ze zm), przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. Powód zresztą sam składał wniosek o świadczenie rehabilitacyjne, a w instrukcji wypełniania widnieje informacja w jakich okolicznościach przysługuje świadczenie rehabilitacyjne tj. po wyczerpaniu okresu pobierania zasiłku chorobowego.

Zatem skoro niezdolność powoda do pracy objęta zaświadczeniami lekarskimi, a tym samym okres pobierania przez niego wynagrodzenia za czas choroby i zasiłku chorobowego przekroczyła 182 dni i zakończyła się w dniu 24 grudnia 2019r., a następnie powód od 25 grudnia 2019r. pobierał przyznane jemu świadczenie rehabilitacyjne, to pracodawca mógł w dniu 23 kwietnia 2020r. na podstawie art. 53 § 1 ust 1 lit b kp podjąć decyzję o rozwiązaniu z nim umowy o pracę.

Wobec tego i na podstawie art. 56 kp sąd orzekł jak w sentencji.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 102k.p.c., który to przepis ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Do okoliczności branych pod uwagę przez sąd, przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu, zaliczyć można nie tylko te związane z samym przebiegiem postępowania, ale również dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Za trafny należy uznać pogląd, iż sama sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla utrzymania własnego i członków rodziny nie byłaby w stanie ponieść kosztów, nie stanowi podstawy zwolnienia - na podstawie art. 102 k.p.c. - od obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi, chyba że na rzecz tej strony przemawiają dalsze szczególne okoliczności, które same mogłyby być niewystarczające, lecz łącznie z trudną sytuacją ekonomiczną wyczerpują znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego. Taka właśnie sytuacja zaistniała w okolicznościach niniejszej sprawy.